

EUROPAPARLAMENTET

2009 - 2014

Plenarhandling

A7-0104/2012

4.4.2012

BETÄNKANDE

om handel för att uppnå förändring: EU:s handels- och investeringsstrategi för södra Medelhavsområdet efter vårrevolutionerna i arabländerna (2011/2113(INI))

Utskottet för internationell handel

Föredragande: Niccolò Rinaldi

INNEHÅLL

	Sida
FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION	3
MOTIVERING	17
YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR UTRIKESFRÅGOR	23
YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR JORDBRUK OCH LANDSBYGDENS UTVECKLING.....	27
RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET	31

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION

om handel för att uppnå förändring: EU:s handels- och investeringsstrategi för södra Medelhavsområdet efter vårrevolutionerna i arabländerna (2011/2113(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av Barcelonaförklaringen av den 28 november 1995 som inrättade ett partnerskap mellan Europeiska unionen och länderna i södra Medelhavsområdet och det arbetsprogram som antogs vid denna konferens,
- med beaktande av sina resolutioner av den 27 oktober 2006 om den omgestaltade Barcelonaprocessen¹ och av den 25 november 2009 om det ekonomiska och handelsmässiga partnerskapet mellan Europa och Medelhavsområdet inför Euromeds åttonde handelsministerkonferens²,
- med beaktande av det gemensamma meddelandet från Europeiska kommissionen och den höga representanten till Europeiska rådet, Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén av den 8 mars 2011 om ett partnerskap för demokrati och delat välstånd med södra Medelhavsområdet (COM(2011)0200),
- med beaktande av det gemensamma meddelandet från Europeiska kommissionen och den höga representanten till Europeiska rådet, Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén av den 25 maj 2011 om ny respons på ett grannskap i förändring (COM(2011)0303),
- med beaktande av meddelandet från Europeiska kommissionen till Europeiska rådet, Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén av den 24 maj 2011 om en dialog om migration, rörlighet och säkerhet i södra Medelhavsområdet (COM(2011)0292),
- med beaktande av den färdplan för handeln i Europa–Medelhavsområdet fram till 2010 och därefter som antogs vid det åttonde handelsministermötet 2009 för unionen för Medelhavsområdet,
- med beaktande av slutsatserna från de ministerkonferenser Europa–Medelhavsområdet och sektorsvisa ministerkonferenser som ägt rum sedan Barcelonaprocessen inleddes, särskilt slutsatserna från den nionde handelsministerkonferensen för unionen för Medelhavsområdet den 11 november 2010,
- med beaktande av Europa–Medelhavsavtalen om upprättande av en associering mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Tunisien³, Israel⁴,

¹ EUT C 272 E, 9.11.2006, s 570.

² Antagna texter, P6_TA(2009)0178.

³ EGT L 97, 30.3.1998, s. 2.

⁴ EGT L 147, 21.6.2000, s. 3.

Marocko¹, Jordanien², Egypten³, Libanon⁴ och Algeriet⁵, å andra sidan, och Europa–Medelhavsinterimsavtalet om associering av handel och samarbete mellan Europeiska gemenskapen och Palestinska befrielseorganisationen (till förmån för den palestinska myndigheten)⁶,

- med beaktande av beslut 1/95 fattat av associeringsrådet för EG och Turkiet av den 22 december 1995 om genomförande av den slutgiltiga fasen av tullunionen (96/142/EG)⁷,
- med beaktande av frihandelsavtalet, kallat Agadiravtalet, undertecknat av Jordanien, Egypten, Tunisien och Marocko av den 25 februari 2004,
- med beaktande av den konsekvensstudie om hållbarheten för frihandelsområdet för Europa och Medelhavsområdet som utarbetats av Institutionen för utvecklingspolitik och utvecklingsförvaltning vid Manchesters universitet,
- med beaktande av det regionala strategidokumentet (2007-2013) och det regionala vägledande programmet för Europa–Medelhavspartnerskapet (2007-2013) och målen som fastställs däri⁸ samt kommissionens genomförandebeslut av den 29 juli 2011 om den andra delen av det årliga handlingsprogrammet 2011 till förmån för Medelhavsområdet som finansieras genom artikel 19 08 01 01 i Europeiska unionens allmänna budget⁹,
- med beaktande av arbetet i faciliteten för investering och partnerskap för Europa–Medelhavsområdet, framför allt ministermötet som hölls i Bryssel den 12 juli 2011 och årsrapporten för 2010 som publicerades den 8 augusti 2011,
- med beaktande av beslutet den 5 oktober som fattats av styrelsen för Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling om att sätta in medel i länderna i södra och östra Medelhavsområdet,
- med beaktande av arbetet i den parlamentariska församlingen för unionen för Medelhavsområdet,
- med beaktande av arbetet i unionen för Medelhavsområdet,
- med beaktande av rådets beslut av den 14 december 2011 att anta förhandlingsdirektiv för det djupgående och omfattande frihandelsavtalet för Egypten, Jordanien, Marocko och Tunisien,

¹ EGT L 70, 18.3.2000, s. 2.

² EGT L 129, 15.5.2002, s. 3.

³ EUT L 304, 30.9.2004, s. 39.

⁴ EUT L 143, 30.5.2006, s. 2.

⁵ EUT L 265, 10.10.2005, s. 2.

⁶ EGT L 187, 16.7.1997, s. 3.

⁷ EGT L 35, 13.2.1996, s. 1.

⁸ C(2007)672.

⁹ C(2011)5381.

- med beaktande av sina resolutioner av den 6 april 2011 om den framtida EU-politiken för internationella investeringar¹, av den 7 april 2011 om översynen av den europeiska grannskapspolitiken – den sydliga dimensionen² och av den 14 december 2011 om översynen av den europeiska grannskapspolitiken³,
- med beaktande av alla de resolutioner som parlamentet i samband med den arabiska våren antog om religions-, tros- och samvetsfrihet, som är grundläggande och universella värden med fundamental betydelse för demokratisk och ekonomisk utveckling,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för internationell handel och yttrandena från utskottet för utrikesfrågor och utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling (A7-0104/2012), och av följande skäl:
 - A. Den arabiska våren är den största politiska förändringen i det europeiska grannskapet sedan Berlinmurens fall. Den har gett EU möjlighet att matcha sina handelsmässiga och utrikespolitiska intressen med sina centrala värden avseende mänskliga rättigheter, demokrati och ett fritt samhälle. Enligt artikel 8 i fördraget om Europeiska unionen ska unionen utveckla särskilda förbindelser med närbelägna länder i syfte att skapa ett område med välstånd och god grannsämja, som grundar sig på unionens värderingar och utmärks av nära och fredliga förbindelser som bygger på samarbete, vilket är den enda nyckeln till permanent stabilitet och Europas ekonomiska utveckling och framgång.
 - B. EU har exklusiv behörighet i fråga om handels- och investeringspolitiken vilket gör att EU kan svara effektivt på omvälvningarna och bidra till ekonomisk och social utveckling i länderna i södra Medelhavsområdet.
 - C. I Lissabonfördraget fastställs internationell handel som ett av de tre instrumenten bland EU:s externa åtgärder och den måste vara samstämmig med den övriga politiken, nämligen utrikespolitik och internationell utveckling. Handel har alltid varit en viktig del i grannskapspolitiken och detta har betonats i kommissionens meddelanden ”Ny respons på ett partnerskap i förändring” och ”Ett partnerskap för demokrati och delat välstånd med södra Medelhavsområdet”.
 - D. Det finns en uppfattning i de civila samhällena i länderna i södra Medelhavsområdet att EU bör inta en mer aktiv hållning för att hjälpa deras politiska och ekonomiska omvandlingar.
 - E. Den ekonomiska och politiska återuppbyggnaden i efterdyningarna av den arabiska våren övervakas inte av regionala institutioner som har en liknande roll som Europarådet och Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa (OSSE) för Central- och Östeuropa samt Centralasien.

¹ Antagna texter från detta sammanträde, P7_TA(2011)0141.

² Antagna texter från detta sammanträde, P7_TA(2011)0154.

³ Antagna texter från detta sammanträde, P7_TA(2011)0576.

- F. Det finns inget specifikt finansinstitut för Europa–Medelhavsområdet, men EBRD:s erfarenheter under övergången i Central- och Östeuropa föregående år bör göra det möjligt för banken att spela en positiv roll i länderna i södra Medelhavsområdet. Det är dock beklagligt att flera EU-medlemsstater ännu inte har ratificerat ändringarna i EBRD-avtalet som ska hjälpa banken att börja verka fullt ut i Medelhavsområdet.
- G. Hittills har ekonomierna i länderna i södra Medelhavsområdet styrts av odemokratiska ledare till förmån för en minoritet och behoven hos de mest utsatta har ofta förbisetts. Det faktum att många diktatorer nu har avsatts ger nya möjligheter att öppna upp regionens ekonomier och skapa en verklig marknadsekonomi.
- H. EU har redan en tullunion med Turkiet och befintliga frihandelsavtal med länder i södra Medelhavsområdet, med undantag av Syrien som inte undertecknade det slutliga förhandlingspaketet, och Libyen vars förhandlingar avbröts i februari 2011 till följd av inbördeskrigets utbrott.
- I. Medlemskap i Världshandelsorganisationen (WTO) är inte ett förhandsvillkor för att inleda handelsförhandlingar, vilket visas av de handelsmässiga bestämmelserna i associeringsavtalen med Libanon och Algeriet, interimsavtalet med de palestinska territorierna, de uppskjutna förhandlingarna med Libyen och det ratificerade avtalet med Syrien.
- J. På grund av konflikter i regionen och bristen på engagemang inom regionen (syd-syd) lyckades man inte förverkliga frihandelsområdet för Europa–Medelhavsområdet, det mest ambitiösa ekonomiska projektet till följd av Barcelonaförklaringen, till slutdatumet 2010.
- K. 2008-års ekonomiska kris inverkar direkt på de viktigaste ekonomiska drivkrafterna i länderna i södra Medelhavsområdet och det sociala och politiska kaoset i Tunisien, Egypten, Syrien och Libyen under den arabiska våren har ytterligare förvärrat den ekonomiska nedgången i dessa länder. Alla länder i södra Medelhavsområdet har inte upplevt den arabiska våren på samma sätt eftersom de gamla regimerna fortfarande sitter vid makten i vissa länder medan andra genomgår en period av fortsatta sociala oroligheter som försvagar deras ekonomi ytterligare.
- L. Den arabiska våren har blottat de strukturella och systemrelaterade handelsmässiga och ekonomiska svagheter i regionen, framför allt en känslighet för kraftiga prisökningar på varumarknaden, och en eventuell ny handelsstrategi för Medelhavsområdet måste hantera dessa brister, främja en trygg livsmedelsförsörjning samt få ett slut på den ekonomiska spekuleringen i livsmedelsprodukter för att kunna uppfylla medborgarnas strävanden.
- M. Kronisk arbetslöshet, särskilt hos unga, och brist på diversifiering i handeln förblir ett allvarligt problem. Den strukturella långtidsarbetslösheten och det informella arbetet, däribland barnarbete, är fortsatt hög i de flesta länder i södra Medelhavsområdet och har försämrats ytterligare i de länder som upplevt allvarliga sociala oroligheter under den arabiska våren. Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) uppskattar att omkring 25 miljoner nya arbetstillfällen behöver skapas i regionen under det kommande årtiondet för att upprätthålla den nuvarande sysselsättningsnivån.

- N. Ungdomar (10–19 år) utgör 20 procent av befolkningen och arbetslösheten i åldersgruppen 15–24 är omkring 25–30 procent och kvinnornas deltagande på arbetsmarknaden förblir mycket lågt. Arbetslösheten är särskilt hög bland universitetsutbildade vilket leder till kompetensflykt och slöseri med mänskliga resurser.
- O. Det ligger i högsta grad i EU:s intresse att vara ambitiös i det ekonomiska samarbetet och anta en ömsesidigt gynnsam, ansvarsfull och flexibel strategi som bygger på stöd till demokratiseringsprocesser och försvar av de mänskliga rättigheterna.

Allmänna kommentarer

1. Europaparlamentet anser att den arabiska våren är en historisk händelse utan like som inleddes av folkens strävan efter frihet, demokratiska rättigheter och en bättre levnadsstandard. Parlamentet uttrycker sin djupa sorg över dem som miste sina liv i kampen för att störta korrupta diktaturer.
2. Europaparlamentet är medvetet om att det som en följd av dessa offer finns en enorm förväntan i samhällena i länderna i södra Medelhavsområdet på ett mycket större och rättvisare stöd från EU för demokratiska reformer och verklig ekonomisk utveckling till förmån för alla.
3. Europaparlamentet konstaterar att vinsterna till följd av revolutionerna under den arabiska våren ännu inte har befästs helt och att EU måste agera snabbt för att genomföra sin dagordning för handel för att uppnå förändring eftersom handel, utöver de omedelbara ekonomiska fördelarna, är ett effektivt sätt att befästa demokrati och främja stabilitet, då det bidrar till att förhindra korruption, möjliggör en rättvisare fördelning av rikedomar och ger makt åt befolkningen. Parlamentet uppmanar övergångsmyndigheterna att åstadkomma en fredlig övergång till verklig demokrati. Parlamentet uppmanar enträget de nationella myndigheterna att respektera sina folks rätt att demonstrera fredligt, och avstå från våldsamma motåtgärder.
4. Europaparlamentet välkomnar i detta sammanhang inrättandet av arbetsgruppen EU-Tunisien, den första arbetsgrupp som inrättats tillsammans med ett land söder om Medelhavet för att åstadkomma bättre samordning av EU:s stöd och internationellt stöd till landet under övergången. Parlamentet ser positivt på att det deltog i gruppens första sammanträde. Parlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten och kommissionen att fortsätta att låta parlamentet delta i detta och framtida initiativ. Parlamentet välkomnar inrättandet inom parlamentet av en övervakningsgrupp för södra Medelhavsområdet som följer upp EU:s reaktion på kriserna i Medelhavsländerna.
5. Europaparlamentet välkomnar de nyligen genomförda rättvisa och transparenta valen i Tunisien som – tillsammans med ekonomiska, rättsliga och sociala reformer – är en förebild för andra länder i regionen. Parlamentet understryker vikten av fria och rättvisa val för att säkerställa sammanhållning i dessa länder genom inrättande av demokratiska och pluralistiska institutioner, och på så sätt lägga grunden för ökad stabilitet och modernare socioekonomiska strukturer, vilket i sig är en nödvändig förutsättning för att locka internationella investeringar och åstadkomma hållbar tillväxt. Parlamentet framhåller nödvändigheten av att det tillsammans med demokratiska förändringar

genomförs ekonomiska, rättsliga och sociala reformer för att öppna upp och modernisera de socioekonomiska strukturerna i dessa länder.

6. Europaparlamentet anser att den offentliga utlandsskulden i länderna i Nordafrika och Mellanöstern är motbjudande eftersom den byggdes upp av diktaturregimer, framför allt för att bygga upp personliga rikedomar för den politiska och ekonomiska eliten och köpa vapen, vilka ofta har använts för att förtrycka den egna befolkningen. Parlamentet kräver därför att man på nytt diskuterar denna skuld, särskilt när den avser vapenrelaterade utgifter.
7. Europaparlamentet beklagar de europeiska företagens roll i exporten av vapen och produkter med både civil och militär tillämpning till förtryckarregimer, och i medhjälpen till tekniska störningar som organiseras av diktaturerna. Parlamentet uppmanar kommissionen att framställa riktlinjer för EU-företag så att de agerar på ett sätt som stämmer överens med unionens grundläggande principer i sådana situationer.
8. Europaparlamentet betonar att handels- och investeringspolitik är en exklusiv behörighet för EU och att den bör tillhandahålla innovativa och konkreta instrument för att nå EU:s utrikespolitiska mål för demokrati, välstånd, stabilitet och fred i regionen.
9. Europaparlamentet inser att EU måste genomföra en samordnad politik i förhållande till länderna i södra Medelhavsområdet, men varnar för en ”enhetlig strategi” för den arabiska våren, eftersom dessa länder, trots att de har många likheter, har upplevt olika typer av förtryckande regeringar, skiljer sig åt i sin ekonomiska utvecklingsnivå och möter olika sociala och demografiska utmaningar.
10. Europaparlamentet betonar att en av dess viktigaste uppgifter är att stärka den politiska dialogen, den ömsesidiga förståelsen och förtroendet mellan Europa och tredjeländer, däribland länder i södra Medelhavsområdet, där parlamentet bör fokusera på att sprida och främja demokratiska reformer, fullfjädrade friheter och rättsstatsprincipen. Parlamentet understryker att dessa viktiga uppgifter, som är baserade på direktförbindelser, även kan vara ett sätt att bedöma uppfyllandet av de kommande kriterierna (i ljuset av händelser och uppnådda framsteg) och göra de nödvändiga justeringarna till associeringsavtal, särskilt på områdena handel, investeringar och finanser.
11. Europaparlamentet är medvetet om att EU de senaste tio åren har främjat en djupare och mer omfattande syn på frihandelsavtal med ledarna för de flesta av länderna i södra Medelhavsområdet, trots den uppenbara bristen på demokratisk legitimitet hos förhandlingspartnerna. Parlamentet betonar vikten av det omedelbara behovet av att stabilisera de demokratiska processerna i uppbyggnaden av nya sociala och politiska institutioner, som därefter kan agera som legitima och informerade partner i förhandlingarna om handelsavtal.
12. Europaparlamentet påpekar att EU är den största konsumentmarknaden i världen och att tillträde till marknaden endast bör ges om partnerländerna på allvar har för avsikt att bilateralt öppna marknaderna, om partnerlandets hela befolkning, inbegripet de mest utsatta, får dra fördel av ekonomiska reformer och om lämpliga politiska, sociala och miljömässiga åtaganden ges och uppfylls.

13. Europaparlamentet påvisar att många av länderna i södra Medelhavsområdet har en enorm ekonomisk potential, och att en del av dem har ärvt stora mängder tillgångar och naturresurser som, om de förvaltas på rätt sätt, ger en möjlighet till ekonomisk tillväxt och utveckling på båda sidorna av Medelhavet. Parlamentet anser därför att man bör vidta de åtgärder och upprätta de mekanismer som krävs för att säkerställa motsvarande sociala, miljörelaterade och fytosanitära standarder.
14. Europaparlamentet välkomnar den skräddarsydda nedifrån och upp-princip som kommissionen föreslagit, baserad på starkare villkor och större differentiering i den senaste översynen av den europeiska grannskapspolitiken, och principen om ”mer för mer”, som ger mer riktat stöd till alla EU:s grannländer och garanterar att finansieringen matchar den politiska ambitionen. Parlamentet anser att resultat när det gäller demokratiska reformer och individuella friheter bör återspeglas i en liknande process på det ekonomiska och handelsmässiga området med tillhörande frihet att starta och driva företag, för att man ska få bort de oligarkier som traditionellt sett har dominerat i länderna i södra Medelhavsområdet.

Djupgående och omfattande frihandelsavtal och andra handelsinstrument

15. Europaparlamentet noterar att EU redan har starka avtal om förmånshandel med många länder i södra Medelhavsområdet under associeringsavtalen. Parlamentet betonar att trots detta har ingen av dessa processer slutförts och är övertygat om att de ekonomiska förbindelserna skulle kunna fördjupas avsevärt, framför allt på lagstiftningsområdet, med målet att på lång sikt integreras i EU:s inre marknad.
16. Europaparlamentet välkomnar därför rådets beslut att tillåta öppnandet av förhandlingar om djupgående och omfattande frihandelsavtal med Egypten, Jordanien, Marocko och Tunisien så snart de nödvändiga förberedelserna är slutförda. Parlamentet anser att en påföljande analys av tillämpningsområdet bör baseras på erfarenheterna från förberedande etapper med östliga partner, samtidigt som parlamentet inser att det är av stor politisk betydelse att onödiga förseningar undviks för de partner som är redo att inleda förhandlingar. Parlamentet betraktar det som oumbärligt att alla sociala krafter, särskilt icke-statliga organisationer och fackföreningar, är inblandade och hörs från början i alla handelsförhandlingar.
17. Europaparlamentet är bekymrat över att Europeiska utrikestjänsten ännu inte har offentliggjort detaljkriterierna för ”mer för mer” som, tillsammans med en analys av tillämpningsområdet för handeln, kommer att avgöra om ett land är kvalificerat och redo för ett djupgående och omfattande frihandelsavtal. Parlamentet begär därför att Europeiska utrikestjänsten fastställer dessa kriterier så att processen är transparent, och partnerländer i förväg vet vilka ändringar som bör göras. Parlamentet insisterar på att respekt för demokratiska institutioner och grundläggande rättigheter, bland annat yttrandefrihet, föreningsfrihet och skydd av religiösa minoriteter, respekt för den internationella arbetsrätten, ILO-konventionerna och FN:s konvention om barnets rättigheter samt initiativ för att avskaffa dödsstraffet måste vara i centrum för denna process och anser att den bör anpassas till betydande förbättringar eller försämringar i partnerländerna under den förberedande etappen och själva förhandlingarna. Parlamentet insisterar vidare på att analysen av tillämpningsområdet bör fastställa en lämplig nivå av

ekonomisk öppning och ett index som visar hur man på alla nivåer i samhället drar fördel av handel och utländska direktinvesteringar.

18. Europaparlamentet erinrar om att frihandelsavtal inte är något självändamål och att de bör gynna samtliga länder, och vidhåller att handelsmässiga bestämmelser bör understödjas av förstärkta människorättsklausuler med förbättrade övervaknings- och genomförandebestämmelser, samt med ett ambitiöst kapitel om hållbar utveckling med en viktig roll för civilsamhället, som bland annat omfattar bestämmelser för företagens sociala ansvar, vilket kommer att stärka det gemensamma ansvaret för processen.
19. Europaparlamentet välkomnar fokuset på handelshinder innanför gränserna och anpassningen till EU:s regelverk men noterar att det fortfarande finns utrymme för ytterligare förhandlingar om tullsänkningar för en del länder. Parlamentet betonar att EU måste vara berett på ytterligare arbete på vissa känsliga områden, såsom jordbruk och ”leveranssätt 4-tjänster” så att de djupgående och omfattande frihandelsavtalen verkligen blir betydelsefulla för länderna i södra Medelhavsområdet. Parlamentet noterar att EU faktiskt har ett stort sammanlagt handelsöverskott på jordbruksområdet i förhållande till dessa länder.
20. Europaparlamentet ber kommissionen att specifikt stödja och främja rättvis handel och organiska jordbruksinitiativ, särskilt till stöd för småbrukare, producenter och kooperativ, som ett sätt att integrera hållbara jordbruksmetoder och landsbygdsutveckling, samtidigt som man utvecklar leveranskedjan, för att EU-konsumenterna av produkterna ska garanteras kvalitet, spårbarhet och sociala och miljömässiga kvaliteter.
21. Europaparlamentet påpekar att jordbruk, som sysselsätter mer än en tredjedel av den arbetande befolkningen i länderna i södra Medelhavsområdet, och landsbygdsutveckling är viktiga för stabiliseringsprocessen, mot bakgrund av att dessa, särskilt i en situation av ökad fluktuation på världsmarknaderna, bidrar till ökad livsmedelstrygghet, rättvisare inkomstgenerering och -fördelning, skapande av arbetstillfällen samt integrering av kvinnor och småbrukare i ekonomin.
22. Europaparlamentet välkomnar därför kommissionens avsikt att stödja landsbygdsutveckling genom programmet ”Europeiskt grannskapsstöd till jordbruk och landsbygdsutveckling”, som kommer att integrera investeringsstöd och utveckla administrativ kapacitet på grundval av EU:s bästa praxis för landsbygdsområden under utveckling, vilket möjliggör en modernisering av jordbruksproduktionen i enlighet med EU:s standarder för kvalitet och livsmedelssäkerhet.
23. Europaparlamentet välkomnar också kommissionens åtagande, som anges i det gemensamma meddelandet av den 25 maj 2011 (COM(2011)0303), om att finansiera pilotprogram för jordbruks- och landsbygdsutveckling samt regional utveckling, med utgångspunkt i EU:s omfattande erfarenhet inom dessa områden och genom att på bästa sätt utnyttja det nära samarbetet med FN:s livsmedels- och jordbruksorganisation (FAO), Världsbanken och möjligtvis EIB.
24. Europaparlamentet uppmanar EU att stödja både utvecklingen av en sund jordbruksproduktion och landsbygdsutvecklingen i regionen, som ett led i kampen mot fattigdomen, som är ett ihållande problem på landsbygden, och i syfte att stärka

stabiliseringsprocessen. I detta sammanhang betonar parlamentet vikten av institutionella och infrastrukturrelaterade förbättringar (på områden som bevattning, hantering, förvaring, förpackning, transport, marknadsföringssystem och tillgång till tjänsterna) utöver tekniska förbättringar och även vikten av utbildning och utbildningsprogram, särskilt för kvinnor, samt i situationer där producenterna är dåligt organiserade och civilsamhället svagt, eftersom dessa faktorer också bromsar utvecklingen av ett effektivt livsmedelssystem. Parlamentet understryker de decentraliserade tjänsternas roll när det gäller att underlätta spridningen av kunskap. Parlamentet framhåller att globala miljöfrågor och klimatförändringsfrågan bör vara avgörande när det gäller stödet för att främja ett hållbart utnyttjande av naturresurser och energi samt kompatibla produktionsmetoder. Parlamentet understryker att en diversifiering av produktionen för att öka motståndskraften vid marknadssvängningar och miljökriser bör uppmuntras med hänsyn till den tilltagande globala efterfrågan på livsmedel.

25. För att undvika social dumpning och miljödumpling mellan de berörda länderna eller med EU begär Europaparlamentet dessutom att kommissionens föreslagna åtgärder ska syfta till att stärka genomförandet av innovativa åtgärder genom vilka man främjar lokal expertis och ger utbildning i grundandet av producentorganisationer och i utvecklingen av lokala och regionala marknader inom ramen för utbyte av bästa praxis mellan länderna och med EU, så som man tidigare gjort vid förfaranden för föranslutning och i förbindelserna med EU:s grannländer.
26. Europaparlamentet riktar uppmärksamheten på det potentiella bidrag som en större integration mellan Nordafrika och länderna söder om Sahara skulle kunna innebära och betonar nödvändigheten av att på global nivå vidta åtgärder för att undvika sådana unilaterala insatser som ofta görs som ett svar på livsmedelskriser och extrema väderfenomen.
27. Europaparlamentet betonar att utländska direktinvesteringar är särskilt viktiga för den ekonomiska utvecklingen i länderna i södra Medelhavsområdet eftersom investeringsnivåerna antingen är otillräckliga eller i alltför hög grad inriktas på industrier som utvinner råmaterial. Parlamentet ber kommissionen att se till att djupgående och omfattande frihandelsavtal och investeringssatsningar i regionen samordnas för att främja ekonomisk diversifiering.
28. Europaparlamentet noterar dock att tidigare försök att förhandla fram sektoriella uppgörelser inom associeringsavtalen inte har lyckats. Parlamentet ber kommissionen att uppmuntra länderna i södra Medelhavsområdet att förhandla om investeringar och andra så kallade Singaporefrågor, till exempel tjänster, inom ramen för djupgående och omfattande frihandelsavtal. Parlamentet anser att kommissionen bör tillämpa ett asymmetriskt genomförande, där så är lämpligt, och vara flexibel vad gäller känsliga sektorer i de berörda länderna.
29. Europaparlamentet betonar vikten av att komplettera handelns öppnande med mer omfattande tekniskt stöd till partnerländer och deras företag så att de kan maximera de utvecklingsmöjligheter som finns. Parlamentet erkänner att EU redan erbjuder sådan hjälp men anser att dessa program borde vara mer inriktade på små och medelstora företag, bland annat genom ett utökat handelsstöd.

30. Europaparlamentet ber kommissionen att utnyttja djupgående och omfattande frihandelsavtal för att anpassa standarder på lagstiftningsområdet, särskilt tekniska standarder och regleringar, sanitära och fyto-sanitära åtgärder, öppenhetsregler för offentlig upphandling, upphovsrättsskyddet, underlättandet av handel och tullhantering samt avskaffandet av icke tariffära handelshinder. Parlamentet påpekar att detta samarbete inte i tillräcklig utsträckning behandlas i associeringsavtal och att EU:s grad av engagemang bör öka.
31. Europaparlamentet välkomnar i detta avseende de extra resurser som öronmärkts för tekniskt samarbete och insisterar på att de bör göras tillgängliga så snart som möjligt för kommissionens generaldirektorat för utveckling och samarbete (DG Devco) och decentraliseras till EU-delegationerna på fältet.
32. Europaparlamentet inser att djupgående och omfattande frihandelsavtal bör vara huvudmålet, men förstår att kommissionen, under tiden, genomför sektorsvisa förhandlingar inom ramen för de befintliga associeringsavtalen, inklusive avtal om bedömning av överensstämmelse och godtagande av industriprodukter, jordbruks- och fiskeriavtal, avtal om tjänster och investeringar samt tvistlösningsförfaranden. Parlamentet uppmanar kommissionen att även överväga att uppdatera de befintliga sektorsvisa avtalen med länder där erbjudanden kan förbättras men där ett djupgående och omfattande frihandelsavtal inte omedelbart är möjligt. Parlamentet ber kommissionen att ta större hänsyn till när och hur dessa processer slutligen kommer att införlivas i framtida djupgående och omfattande frihandelsavtal, och se till att upphörandet av medlemskapet i det allmänna preferenssystemet (GSP) 2014 inte kommer att negativt påverka möjligheten för länder i södra Medelhavsområdet att få tillträde till EU:s marknad för någon produktgrupp.
33. Europaparlamentet begär även att kommissionen utarbetar en strategi för de ”mer för mer”-partner med vilka inget föregående avtal finns eller som inte omedelbart omfattas av djupgående och omfattande frihandelsavtal, framför allt för dem som ännu inte är medlemmar i WTO, såsom Libyen eller Libanon. Parlamentet betonar att även om det tekniska stödet för att hjälpa dessa länder att utvecklas mot ett medlemskap i WTO verkligen bör fortsätta, så är detta på egen hand inte tillräckligt och bör kompletteras på lämpligt sätt med WTO-kompatibla avtal som kommer att ge förmåner på kortare sikt.

Förstärkning av små och medelstora företag som ett verktyg för ekonomisk demokratisering

34. Europaparlamentet är övertygat om att en framgångsrik handelsstrategi för regionen skulle stärka rollen för små och medelstora företag, vilka står för hela 30 procent av sysselsättningen i vissa länder. Parlamentet inser betydelsen av mikroföretag som utgör 98,1 procent av de små och medelstora företagen i Egypten, 97,8 procent i Marocko och 89,1 procent i Jordanien men bara 9,2 procent i Tunisien.
35. Europaparlamentet är bekymrat över det stora antalet oregistrerade små och medelstora företag på den ”svarta marknaden” och att andelen informell sysselsättning (med undantag av jordbruket) i vissa länder i södra Medelhavsområdet är så hög som 70 procent. Parlamentet är övertygat om att ifall regionen ska kunna skapa en riktig ekonomisk tillväxt, bör EU:s handelsstrategi uppmuntra oregistrerade företag att legitimera sin

ställning. Parlamentet uppmanar kommissionen att stödja program för uppbyggnad av administrativ kapacitet, särskilt inom företagsregistrering, anställning och sociala frågor, med särskild uppmärksamhet på att bygga upp kapacitet inom juridiska tjänster, eftersom detta skapar bättre förutsättningar för att genomföra de nödvändiga reformerna.

36. Europaparlamentet beklagar att små och medelstora företag och kooperativ har en mycket begränsad tillgång till investeringar och insisterar på behovet att ge lämplig tillgång till finansiering genom tillförlitliga, tillgängliga och användarvänliga system för mikrokrediter och genom motgaranti av Europeiska investeringsbanken (EIB). Parlamentet anser att sådana system kommer att innebära att mottagarna kan förändras och omstruktureras, så att de kan utnyttja möjligheterna på EU:s inre marknad.
37. Parlamentet betonar vikten av att främja entreprenörsverksamheten genom att vidta de åtgärder som krävs för att skapa en miljö som främjar att samhället involveras i denna verksamhet.
38. Europaparlamentet erkänner den roll som EIB har, genom faciliteten för investering och partnerskap för Europa–Medelhavsområdet (Femip), när det gäller att hjälpa små och medelstora företag i södra Medelhavsområdet. Parlamentet välkomnar beslutet att höja den högsta gränsen för EIB:s transaktioner i regionen med en miljard euro, vilket ökar transaktionerna till sex miljarder euro under de kommande tre åren. Parlamentet bekräftar att EIB specifikt bör inrikta sina investeringsprojekt på små och medelstora företag och utvecklingen av infrastrukturprojekt, i synnerhet energiinfrastrukturer med tanke på potentialen i regionen och det stöd som EU skulle kunna bevilja för utveckling och utnyttjande av dessa. Parlamentet insisterar på att EIB måste öka sin administrativa kapacitet för att kontrollera sina mellanliggande partnerbanker som fördelar ”globala lån” under kriterierna i EU:s mål för yttre åtgärder, för att den för sin verksamhet ska vara fullt ansvarsskyldig gentemot allmänheten.
39. Europaparlamentet välkomnar det engagemang som Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling (EBRD) nyligen visat för Medelhavsområdet och de extra medel som utlovats av EU och flera enskilda medlemsstater till bankens verksamhet. Parlamentet uppmanar Europeiska rådet och Europaparlamentet att skyndsamt ratificera ändringarna av EBRD-avtalet, vilket kommer att göra det enklare för banken att börja fungera i Medelhavsområdet. Parlamentet anser att EBRD:s totala disponibla medel för investeringar i regionen bör ökas och att dessa investeringar huvudsakligen bör gå till små och medelstora företag. Parlamentet uppmanar länderna i södra Medelhavsområdet att visa sitt engagemang genom att tillämpa principer för demokrati, mångfald och marknadsekonomi så att de kan få tillgång till investeringar enligt bankens stadga.
40. Europaparlamentet är övertygat om att en flexibel rörlighet för affärsfolk över gränserna är nödvändigt för ett fungerande frihandelsområde. Parlamentet är övertygat om att EU bör sträva efter en större koherens mellan invandrings- och handelspolitik.
41. Europaparlamentet konstaterar att ett förenklat viseringsförfarande fortfarande är ett problem för många av de företagsrepresentanter från länderna i södra Medelhavsområdet som behöver åka till EU för möten, utbildning eller andra affärsangelägenheter. Parlamentet välkomnar mot den bakgrunden det nyligen offentliggjorda meddelandet ”En dialog om migration, rörlighet och säkerhet med länderna i södra Medelhavsområdet” i

vilken kommissionen planerar avtal om förenklade viseringsförfaranden för att främja rörligheten för bland annat affärsfolk. Parlamentet anser att ”integritets- och tillförlitlighetsförfarandena för visum” bör underlättas och ber kommissionen att förhandla fram sådana avtal i samordning med handelsförhandlingar för att se till att genomförandet inte blir för byråkratiskt för små och medelstora företag.

Förstärkning av Agadirprocessen

42. Europaparlamentet beklagar att frihandelsområdet för Europa–Medelhavsområdet inte inrättades före 2010 och hoppas att alla partner ska använda den kraft som skapades av den arabiska våren för att gå vidare med de nödvändiga reformerna för att skapa ett fungerande och fullfjädrat frihandelsområde utan att snedvrída konkurrensen för EU:s producenter.
43. Europaparlamentet föreslår att övergången till en frihandelspolitik regelbundet utvärderas i syfte att kontinuerligt följa upp konsekvenserna av denna politik för Medelhavsländerna i södra Europa med slutmålet att få till stånd positiva effekter för medborgarna och de olika ländernas ekonomier och produktionssystem.
44. Europaparlamentet betonar att även om landsspecifika handelsstrategier bör välkomnas så bör dessa avtal inte påverka den regionala integrationen negativt. Parlamentet beklagar att syd-syd-handeln fortsätter att vara mycket begränsad och konstaterar i det sammanhanget att endast 6 procent av importen till länder i södra Medelhavsområdet år 2009 kom från andra länder i samma område, jämfört med att 40 procent kom från EU. Parlamentet uppmanar de nya demokratiskt valda regeringarna att vara mer öppna än sina föregångare för handel med sina grannländer.
45. Europaparlamentet erkänner Agadirgruppen som det enda exemplet på en gemensam ansträngning för syd-syd-handel och uppmanar signatärerna att öka omfattningen av sina handelsförbindelser och antalet medlemmar. Parlamentet ber kommissionen att ge fortsatt stöd till denna grupp som är en hörnsten som EU:s framtida handelsstrategi kan bygga på.
46. Europaparlamentet ber dessutom kommissionen att inom ramen för djupgående och omfattande frihandelsavtal inkludera en viss flexibilitet för att så småningom tillåta enskilda avtal att slås samman med Agadiravtalet för att bilda ett enda frihandelsområde för Europa–Medelhavsområdet.
47. Europaparlamentet noterar med tillfredsställelse det nära förestående utnyttjandet av den handels- och investeringsfrämjande mekanismen som ska fungera som en databas med uppdaterad information om handels- och investeringsvillkor för ekonomiska aktörer i regionen. Parlamentet insisterar på att en sådan mekanism aktivt bör lanseras för företag i länderna i södra Medelhavsområdet och utvecklas till att på ett funktionellt sätt underlätta affärsverksamhet inom regionen och inte bara fungera som ett informationsverktyg.
48. Europaparlamentet välkomnar den regionala konventionen om Europa–Medelhavstäckande regler om förmånsursprung som bör omfatta full respekt för de tekniska arrangemangen mellan EU och Israel om produkter från bosättningarna. Parlamentet ber kommissionen att påskynda införandet av nya ursprungsregler i konventionen för hela Europa–Medelhavsområdet senast i slutet av 2013 eftersom länder i

södra Medelhavsområdet då kommer att gå miste om sin förmånsbehandling och de fördelaktiga ursprungsreglerna inom detta system.

Främjande av kunskap och direkta kontakter

49. Europaparlamentet uppmanar EU:s medlemsstater att spela en större roll i EU:s strategi för det södra grannskapet när det gäller att ge studenter av båda könen och från alla socioekonomiska och etniska bakgrunder från länderna i södra Medelhavsområdet ett omfattande stipendieprogram, särskilt inom områdena ekonomi, företagsekonomi, IT, kommunikation och handel. Parlamentet uppmanar kommissionen och vice ordföranden/den höga representanten att omedelbart föreslå att Erasmus- och Da Vinci-program införs för Europa–Medelhavsområdet. Parlamentet observerar att andra aktörer i regionen, till exempel länderna inom Gulfstaternas samarbetsråd (GCC), har varit effektivare när det gäller att ge detta stöd i länder i södra Medelhavsområdet. Parlamentet anser att sådana utbyten kan ge upphov till långvariga kontakter med framtida affärspartner i länderna i södra Medelhavsområdet.
50. Europaparlamentet erinrar om den roll som spelades av konstnärer, kulturella aktörer och bloggare för att hjälpa vissa arabiska civila samhällen att frigöra sig från diktaturer och öppna vägen mot demokrati. Parlamentet uppmanar EU att i sin handelspolitik integrera kulturellt samarbete, inbegripet gemensamma initiativ på områdena konst, utbildning, media, internet och andra viktiga sektorer för att främja mänskliga rättigheter och demokrati.
51. Europaparlamentet begär att EU omedelbart inrättar handelskammare med partnerländer, som ska fungera som en kanal för främjandet av gemensam handelsverksamhet och ömsesidigt utbyte mellan ekonomiska partner, inbegripet seminarier och branschmässor. Parlamentet beklagar att det inte finns några bilaterala handelskammare i regionen bortsett från EU:s och Israels gemensamma handelskammare.

Största möjliga effekt av EU:s åtgärder

52. Europaparlamentet hävdar med bestämdhet att kommissionens handelsinitiativ måste understödjas av en större närvaro på fältet av handelstjänstemän från EU. Parlamentet beklagar att EU-delegationen bara har en tjänsteman med ansvar för handelsfrågor i Tunisien och inte någon alls i Jordanien, trots att studier genomförs för djupgående och omfattande frihandelsavtal i dessa länder.
53. Europaparlamentet anser dessutom att är det nödvändigt för EU att samordna sin stödverksamhet för handel, investeringar och finansiering fullt ut i regionen för att se till att den ger bästa möjliga resultat. Parlamentet fruktar att de många aktörerna både inom EU och hos partnerländerna själva samt andra externa aktörer skulle kunna leda till att avgörande satsningar slösas bort eller dubbleras genom brist på samordning.
54. Europaparlamentet betonar att det finns behov av en bättre samordning mellan finansieringsinstrumenten för Europeiska grannskapspolitiken, såsom investeringsinstrumentet för grannskapspolitiken, och de olika europeiska, internationella och regionala finansinstituten i regionen, inklusive EIB, EBRD och Världsbanken så att

största möjliga effektivitet och samstämmighet garanteras. Parlamentet begär att kommissionen tar initiativet till att samordna sådana satsningar.

55. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, EIB och EBRD samt till stats- och regeringscheferna och parlamenten i medlemsstaterna och i länderna i södra Medelhavsområdet, liksom till unionen för Medelhavsområdet.

MOTIVERING

BAKGRUND

1. Handel och investeringar: en exklusiv behörighet och möjlighet

Den arabiska våren är den största politiska förändringen i det europeiska grannskapet sedan Berlinmurens fall. Den har gett EU möjlighet att matcha sina utrikespolitiska och handelsmässiga intressen med sina centrala värden avseende mänskliga rättigheter, demokrati och ett fritt samhälle. Lyckligtvis finns det ett allt mindre behov av uppgörelser med diktatorer och oligarker i många länder. Tråkigt nog har EU och medlemsstaterna ofta gått miste om denna möjlighet, och de politiska insatserna har varit inkonsekventa, långsamma och ibland till och med oförenliga med folkets demokratiska strävanden.

Liksom maktkampen om Libyen visade har det mellanstatliga beslutsfattandet i fråga om EU:s utrikespolitiska beslut varit en betydande svaghet i EU:s insatser. Föredraganden vill dock starkt betona att EU har exklusiv behörighet i fråga om handels- och investeringspolitiken och att det är med hjälp av detta särskilda verktyg som EU kan svara effektivt på omvälvningarna och bidra till ekonomisk utveckling i länderna i södra Medelhavsområdet. Handel har alltid varit en viktig del i grannskapspolitiken och föredraganden välkomnar att detta har betonats i kommissionens meddelanden *”Ny respons på ett grannskap i förändring”* och *”Ett partnerskap för demokrati och delat välstånd med södra Medelhavsområdet”*.

2. Mer för mer

Föredraganden välkomnar den princip om ”mer för mer” som kommissionen har infört. Han anser att resultat när det gäller demokratiska reformer och individuella friheter bör återspeglas i en liknande ”frigöringsprocess” på det ekonomiska och handelsmässiga området, för att man ska få bort de oligarkier som traditionellt sett dominerat.

EU är den största konsumentmarknaden i världen och tillträde bör endast beviljas

- om partnerregeringarna på allvar vill verka för ett bilateralt öppnande av marknaderna,
- om hela befolkningen i partnerlandet, och inte bara några få, vinner på de ekonomiska reformerna, och
- om partnerländerna gör och genomför lämpliga politiska, sociala och miljömässiga åtaganden.

3. Mer för det civila samhället

Under möten som har hållits med det civila samhället från länderna i södra Medelhavsområdet har föredraganden slagits av ländernas åsikt att EU inte stöder reformprocessen tillräckligt aktivt. Efterdyningarna av den arabiska våren övervakas inte genom någon strukturerad institutionell ram på internationell nivå (t.ex. Europarådet eller Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa (OSSE) för Central- och Östeuropa). EU har därför ett större ansvar

och en bättre möjlighet att ta initiativ till att underlätta regionens övergång till demokrati och ekonomisk integration med hjälp av en rättvis och fri marknad, framför allt eftersom Kina och Förenta staterna har en förhållandevis liten ekonomisk närvaro i regionen.

FÖRSLAG

1. Investeringar från EIB och EBRD

Föredraganden erkänner den roll som Europeiska investeringsbanken (EIB) spelar, genom faciliteten för investering och partnerskap för Europa–Medelhavsområdet (Femip) när det gäller att hjälpa små och medelstora företag i södra Medelhavsområdet. Föredraganden anser dock att EIB bör få ett större mandat att göra ytterligare investeringar som är särskilt riktade till små och medelstora företag. Dessa företag måste få de investeringar som krävs i innovations- och omstruktureringssyfte så att de kan utnyttja möjligheterna på EU:s inre marknad. EU bör spela en mer aktiv roll genom sina finansinstitut när det gäller att tillhandahålla mikrokrediter i regionen. Vidare bör EU undersöka politiska åtgärder, t.ex. tillhandahållande av motgarantier. Den nya utökningen av mandatet för Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling (EBRD) är också något som föredraganden välkomnar mycket varmt, och förhoppningen är att bankens erfarenhet med i Östeuropa kommer att bära frukt i det södra grannskapet. Det finns dock två viktiga aspekter som måste beaktas: Det bör finnas en bättre samordning mellan de olika finansinstitut som investerar i regionen (däribland globala finansinstitut som Världsbanken), och små och medelstora företag bör stå i centrum för alla investeringsstrategier för regionen.

2. Förverkligande av frihandelsområdet för Europa–Medelhavsområdet

Man kan nog hävda att frihandelsområdet för Europa–Medelhavsområdet är det mest ambitiösa ekonomiska projektet till följd av Barcelonaförklaringen. Man lyckades likväl inte förverkliga det till måldatumet 2010.

Föredraganden anser att en större ansträngning bör göras när det gäller de länder som är beredda att inleda riktiga reformer och välkomnar rådets antagande av utkast till förhandlingsdirektiv för djupgående och omfattande frihandelsavtal med Tunisien, Egypten, Marocko och Jordanien. Dessa avtal bör syfta till en riktig anpassning till EU:s regelverk genom att undanröja de kvarstående tullhindren för varor och jordbruksprodukter, ta itu med icke-tariffära hinder och utöka handelsavtalen så att de omfattar fler områden, t.ex. investeringar, offentlig upphandling och tjänster. Denna ansträngning bör backas upp med effektivare tillhandahållande av tekniskt stöd till partnerländer så att de kan dra största möjliga nytta av de möjligheter som de djupgående och omfattande frihandelsavtalen ger. Ett ökat handelsstöd skulle kunna erbjudas i detta avseende.

Flera frågor bör tas upp inom ramen för förhandlingarna:

- EU måste vara redo att göra eftergifter på känsliga områden som jordbruk och ”leveranssätt 4-tjänster” så att avtalen verkligen blir fördelaktiga för länderna i södra Medelhavsområdet. Det bör noteras att EU faktiskt har ett stort handelsöverskott på jordbruksområdet när det gäller dessa länder.

- Kommissionen måste undersöka alternativ för att uppmuntra sina partner att förhandla om de så kallade Singaporefrågorna, t.ex. tjänster och investeringar. Det är särskilt viktigt med investeringar eftersom nivåerna för utländska direktinvesteringar i länderna i södra Medelhavsområdet är otillräckliga och en viktig faktor som bromsar deras ekonomiska utveckling. Tidigare försök att förhandla fram sektoriella uppgörelser inom associeringsavtalen har dock inte lyckats och nya metoder som så kallat asymmetriskt genomförande bör tillämpas i lämpliga fall.
- Handelspolitiken bör inte behandlas avskilt, och det är viktigt för avtalens legitimitet att det finns stärkta människorättsklausuler och att stort utrymme ges åt hållbar utveckling, inklusive bestämmelser om företagens sociala ansvar. Föredraganden är därför förvånad över att de politiska villkorskriterierna för att ett land ska få inleda förhandlingar om djupgående och omfattande frihandelsavtal inte hade fastställts på förhand. Han anser att projektet bör omfatta en landsspecifik analys av hur befolkningen förväntas kunna ta del av handelsvinsterna.

Kommissionen inser att djupgående och omfattande frihandelsavtal är ett långsiktigt mål och för sektorsvisa förhandlingar inom ramen för associeringsavtalen, inklusive avtal om bedömning av överensstämmelse och godtagande av industriprodukter, jordbruks- och fiskeriavtal, tvistlösningsförfaranden och i fråga om tjänster och investeringar. Dessa förhandlingar ger möjlighet till vinster på kort sikt för dessa länder, även om större hänsyn bör tas till när och hur dessa förfaranden kommer att slås samman med de framtida djupgående och omfattande frihandelsavtalen. Det finns en risk för att överlappande förhandlingar kan tänja på våra förhandlingspartners begränsade kapacitet. Vissa av dessa har inte någon helt fungerande regering och är redan belastade med inrikes frågor.

Åtgärder bör också undersökas för de länder som inte omedelbart omfattas av djupgående och omfattande frihandelsavtal, t.ex. Libyen och Libanon, och som ännu inte är medlemmar i Världshandelsorganisationen (WTO). Tekniskt stöd bör underlätta för dem på vägen mot ett WTO-medlemskap. Att bara erbjuda dem stöd med WTO-ansökningar är dock inte tillräckligt och räknas knappast som ”handel för att uppnå förändring”. I detta avseende bör man överväga att förhandla fram WTO-förenliga avtal som ger vinster på kortare sikt. Exemplet med handelsbestämmelserna i associeringsavtalen med Libanon och Algeriet, interimsavtalet med de palestinska territorierna, de uppskjutna förhandlingarna med Libyen och det oratificerade avtalet med Syrien visar att bilaterala förhandlingar kan fortsätta utan ett WTO-medlemskap.

Avslutningsvis vill föredraganden se att nya ursprungsbestämmelser fastställs i konventionen för hela Europa–Medelhavsområdet senast i slutet av 2013 eftersom länder i södra Medelhavsområdet kommer att gå miste om sin förmånsbehandling och de fördelaktiga ursprungsbestämmelserna inom detta system.

3. Förstärkning av små och medelstora företag som ett verktyg för ekonomisk demokratisering

Små och medelstora företag sysselsätter så mycket som 25 procent av arbetskraften i regionen. Mer måste dock göras när det gäller det stora antalet oregistrerade små och medelstora företag som är verksamma på den svarta marknaden. Enligt vissa studier ligger

den informella sysselsättningen (med undantag för jordbruket) på 70 procent i vissa länder i södra Medelhavsområdet. Detta beror på att det finns en djupt rotad misstro mot statliga myndigheter i flera länder. Om regionen ska skapa en riktig ekonomisk tillväxt bör EU:s handelsstrategi dock även uppmuntra oregistrerade företag att legitimera sin ställning.

En flexibel rörlighet för affärsfolk är nödvändig för ett fungerande frihandelsområde, och föredraganden anser att EU bör sträva efter en större koherens mellan invandrings- och handelspolitiken. Förenklade viseringsförfaranden är fortfarande ett problem för många av de företagsrepresentanter från länderna i södra Medelhavsområdet som behöver åka till EU för möten, utbildning eller andra affärsangelägenheter. I det nyligen offentliggjorda meddelandet ”*En dialog om migration, rörlighet och säkerhet med länderna i södra Medelhavsområdet*” föreslår kommissionen avtal om förenklade viseringsförfaranden för att främja rörligheten för bland annat affärsfolk. Det är mycket viktigt att dessa avtal förhandlas fram i anslutning till handelsförhandlingarna och att det inte innebär för mycket byråkrati när små och medelstora företag ska genomföra dem.

Det är också viktigt att ta itu med det ständiga problemet med nepotism och korrruption. Offentlig upphandling bör t.ex. hanteras på ett sådant sätt att man kan säkerställa insyn och ömsesidigt marknadstillträde enligt principen om nationell behandling. Detta skulle bidra till ett större förtroende och ett förenklat tillträde för små och medelstora företag till marknader för offentlig upphandling samt även uppmuntra till investeringar.

4. Förstärkning av Agadirprocessen

Man får inte glömma bort vikten av regional integration, särskilt eftersom syd-syd-handeln fortfarande är mycket begränsad. Under 2009, ett år före det planerade upprättandet av frihandelsområdet för Europa–Medelhavsområdet, gick mer än 50 procent av regionens export till EU medan 40 procent av importen kom från EU. I jämförelse kom bara 6 procent av importen samma år från andra länder i södra Medelhavsområdet. Diktaturernas fall i den största delen av regionen bör skapa de rätta förutsättningarna för ett nytt uppsving i syd-syd-integrationen.

Agadirgruppen är fortfarande det enda exemplet på en gemensam ansträngning för syd-syd-handel, om man bortser från Turkiet och Israel. Samtidigt som det är ett viktigt steg är Agadiravtalet mycket begränsat både när det gäller antalet parter och när det gäller dess syfte. Det är dock fortfarande en hörnsten som EU:s framtida handelsstrategi för regionen kan bygga på.

Föredraganden ser också fram emot utnyttjandet av den handels- och investeringsfrämjande mekanismen som presenterades i färdplanen för handeln mellan Europa och Medelhavsområdet efter 2010 (Euro-Mediterranean Trade Roadmap till 2010 and Beyond). Han vill dock att denna mekanism även ska underlätta affärsverksamhet inom regionen och inte bara fungera som en informationspunkt.

5. Främjande av kunskap och direkta kontakter

EU bör uppmuntra EU-medlemsstaterna att inta en mycket större roll när det gäller att ge studenter från länderna i södra Medelhavsområdet ett mer omfattande stipendieprogram, särskilt inom områdena ekonomi, företagsekonomi och handel. Andra aktörer, t.ex. länderna

inom Gulfstaternas samarbetsråd (GCC), har varit mer effektiva när det gäller att ge detta slags stöd i regionen, vilket är nödvändigt för att upprätta långvariga kontakter med framtida affärspartner i länderna i södra Medelhavsområdet. EU bör snabbt åta sig att ge fler stipendier till affärsfolk inom små och medelstora företag och framtida ledare från regionerna.

EU bör även inrätta handelskammare med partnerländer för att främja gemensam handelsverksamhet och ömsesidigt utbyte mellan ekonomiska partner. Bortsett från det anmärkningsvärda undantaget med EU:s och Israels gemensamma handelskammare finns det inga andra bilaterala handelskammare i regionen.

Föredraganden vill också se en mer samlad ansträngning för att ge möjligheter till utbyten mellan näringslivet i Europa och i länderna i södra Medelhavsområdet.

6. Största möjliga effekt av EU:s åtgärder

Åtgärderna inbegriper även en utökad närvaro på fältet av handelstjänstemän från EU i regionen. Det är obegripligt att EU-delegationen bara har en ansvarig tjänsteman för handelsfrågor i Tunisien, medan generaldirektoratet för handel inte finns representerat över huvud taget i Jordanien. Detta trots att rådet har godkänt förhandlingsdirektiv för djupgående och omfattande frihandelsavtal med båda dessa länder.

Dessutom är det nödvändigt att EU samordnar sin stödverksamhet för handel, investeringar och finansiering fullt ut i regionen för att den ska ge bästa möjliga resultat. Det finns många olika aktörer inom EU, t.ex. kommissionens olika generaldirektorat, medlemsstaterna och EIB, och externa aktörer, t.ex. partnerländerna själva, EBRD, Världsbanken, Internationella valutafonden (IMF), Muslimska utvecklingsbanken (Islamic Development Bank), Afrikanska utvecklingsbanken (African Development Bank) och t.o.m. G8. Därför är det oerhört viktigt att det finns en synergi i åtgärderna för att dubbelarbete ska kunna undvikas.

STRUKTURELLA OCH SYSTEMRELATERADE SVAGHETER

Den arabiska våren har blottat de strukturella och systemrelaterade handelsmässiga svagheter i regionen. En ny strategi för Medelhavsområdet måste hantera dessa brister för att kunna uppfylla medborgarnas strävanden.

Exportprofilen i de flesta länder i södra Medelhavsområdet karakteriseras av stor export av energi från resursrika länder och en liknande produktionsverksamhet i de olika länderna i södra Medelhavsområdet vilket upphäver ländernas komparativa fördel och samtidigt gör handeln med grannar mindre attraktiv. Det finns dock skillnader i deras ekonomiska profil. Till exempel har inte alla lika stora olje- och energireserver, samtidigt som länder som Egypten importerar det mesta av sina resurser, inklusive mat, vilket gör att de är särskilt känsliga för kraftiga prisökningar på varumarknaderna.

Det finns även skillnader i hur avancerade handelsförbindelserna med EU är. Även sättet och hur effektivt länderna i södra Medelhavsområdet har genomfört sina befintliga frihandelsavtal och infriat sina tidsplaner för avveckling av tullar varierar i hög grad. Den nya strategin för EU och Medelhavsområdet bör på allvar stödja en diversifiering av handeln i regionen och samtidigt se på hur exponeringen för fluktuationer på marknaden kan minskas genom strukturella investeringar i lager och reserver.

Även den strukturella långtidsarbetslösheten i de flesta länder i södra Medelhavsområdet måste hanteras. Ungdomsarbetslösheten i Nordafrika i åldersgruppen 15-24 år kretsar runt 25-30 procent. Kvinnors deltagande på arbetsmarknaden förblir mycket lågt och arbetslösheten bland universitetsutbildade fortsätter att vara ett gissel. Uppgifter för Tunisien, till exempel, visar en arbetslöshet bland unga universitetsutbildade på 45 procent. Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) uppskattar att omkring 25 miljoner nya arbetstillfällen måste skapas i regionen under det kommande årtiondet för att upprätthålla den nuvarande sysselsättningsnivån. Utmaningen är skrämmande.

SLUTSATSER

Den arabiska våren är ett unikt tillfälle för ett riktigt engagemang och för att EU ska uppvisa ett politiskt ledarskap. Den innebär inte att man måste uppfinna hjulet på nytt utan att man måste anstränga sig hårdare för att liberalisera handeln och skapa investeringsmöjligheter. Denna strategi skulle kunna genomföras i fullständig harmoni med strategier på andra politiska områden för att skapa utbildningsmöjligheter för affärsfolk, främja deltagande i EU-program och förenkla viseringsförfarandena.

17.2.2012

YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR UTRIKESFRÅGOR

till utskottet för internationell handel

över handel för att uppnå förändring: EU:s handels- och investeringsstrategi för södra Medelhavsområdet efter vårrevolutionerna i arabländerna (2011/2113(INI))

Föredragande: Godelieve Quisthoudt-Rowohl

FÖRSLAG

Utskottet för utrikesfrågor uppmanar utskottet för internationell handel att som ansvarigt utskott infoga följande i sitt resolutionsförslag:

- A. I artikel 8 i EU-fördraget föreskrivs att ”Unionen skall utveckla särskilda förbindelser med närbelägna länder i syfte att skapa ett område med välstånd och god grannsamja som grundar sig på unionens värderingar och utmärks av nära och fredliga förbindelser som bygger på samarbete”.
- B. Det ligger i högsta grad i EU:s intresse att vara ambitiös i det ekonomiska samarbetet och anta en ömsesidigt gynnsam, ansvarsfull och flexibel strategi som bygger på stöd till demokratiseringsprocesser och försvar av de mänskliga rättigheterna.
- C. I samband med den arabiska våren antog parlamentet många resolutioner om religions-, tros- och samvetsfrihet, som är grundläggande och universella värden med fundamental betydelse för demokratisk och ekonomisk utveckling.
- D. För att skapa gynnsamma förutsättningar för tillväxt och utveckling i termer av ekonomi, sociala frågor, handel och infrastruktur i länderna söder om Medelhavet, måste man främja en ambitiös process för regional integration.
1. Europaparlamentet upprepar sitt fulla stöd för den legitima strävan efter demokrati som uttryckts av folken i flera länder i EU:s grannskap söder om Medelhavet. Parlamentet uppmanar övergångsmyndigheterna att åstadkomma en fredlig övergång till verklig demokrati. Parlamentet uppmanar enträget de nationella myndigheterna att respektera sina folks rätt att demonstrera fredligt och avstå från våldsamma motåtgärder.

2. Europaparlamentet påminner om vikten av tolerans och ekonomisk utveckling, som är avgörande faktorer för långsiktig politisk och social stabilitet och för en bättre levnadsstandard i de berörda länderna, och uppmanar de länder som genomgår en demokratiseringsprocess att garantera full respekt för alla grundläggande rättigheter, inklusive yttrandefrihet, frihet att hålla fredliga möten, föreningsfrihet samt religions-, samvets- och tankefrihet för alla medborgare, både män och kvinnor, inbegripet medlemmar i den koptiska kyrkan. Parlamentet betonar att fri tillgång till information och kommunikation samt icke-censurerad tillgång till internet (internetfrihet) är universella och nödvändiga rättigheter för att garantera transparens och ansvarsskyldighet i det offentliga livet.
3. Europaparlamentet välkomnar den skraddarsyddna strategin gentemot partnerländerna som antogs i det gemensamma meddelandet från kommissionen och vice ordföranden/den höga representanten med titeln ”Ny respons på ett grannskap i förändring”. I samband med att Europeiska kommissionen nyligen har inlett förhandlingar för att upprätta djupgående och omfattande frihandelsavtal med Egypten, Jordanien, Marocko och Tunisien uppmanar parlamentet Europeiska utrikestjänsten och kommissionen att snarast tillhandahålla fler uppgifter om hur principer som ömsesidig ansvarsskyldighet och villkor (”mer för mer-strategin”) ska förverkligas och begär att parlamentet ska få delta fullt ut i utvärderingen av hur de fastställda villkoren uppfylls. Parlamentet understryker att EU:s handels- och investeringsstrategi för södra Medelhavsområdet ska åtföljas av en effektiv tillämpning av klausulerna om respekt för de mänskliga rättigheterna.
4. Europaparlamentet välkomnar i detta sammanhang inrättandet av arbetsgruppen EU-Tunisien, den första arbetsgrupp som inrättats tillsammans med ett land söder om Medelhavet för att åstadkomma bättre samordning av EU:s stöd och internationellt stöd till landet under övergången. Parlamentet ser positivt på att det deltog i gruppens första sammanträde. Parlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten och kommissionen att fortsätta att låta parlamentet delta i detta och framtida initiativ. Parlamentet välkomnar inrättandet inom parlamentet av en övervakningsgrupp för södra Medelhavsområdet som följer upp EU:s reaktion på kriserna i Medelhavsländerna.
5. Europaparlamentet begär att man ingår handelsavtal för varor och tjänster, som ska vara ambitiösa, balanserade och till ömsesidig nytta och ha föregåtts av lämpliga konsekvensanalyser.
6. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att anta en strategi som stärker dess roll som investerare och beakta de investeringsprogram som redan använts i regionen genom att utarbeta särskilda riktlinjer för ansvarsfulla investeringar i syfte att minska sociala ojämlikheter och territoriella klyftor och främja diversifieringen av den lokala ekonomin. Parlamentet betonar att bekämpningen av korruption på alla nivåer bör vara en topprioritering för EU i utvecklingen av handelsförbindelserna och de ekonomiska förbindelserna med EU:s sydliga partnerländer, liksom främjandet av gynnsamma förutsättningar för investeringar, i vilka rättslig säkerhet och stabilitet spelar en central roll, samt understryker vikten och behovet av fler synergier med andra nationella och internationella finansiella institutioner. Parlamentet välkomnar det arbete som utförts av Europeiska investeringsbanken (särskilt genom faciliteten för investering och partnerskap för Europa–Medelhavsområdet) och av Europeiska banken för återuppbyggnad och

utveckling (EBRD), program som genomförs av nationella organ i medlemsstaterna, och Deauvillepartnerskapet.

7. Europaparlamentet understryker den viktiga roll som länderna i det södra grannskapet spelar för energiförsörjningen i flera medlemsstater och framhåller den stora samarbetspotentialen på energiområdet. Parlamentet betonar även att man måste främja sammankopplingar mellan Europa och Medelhavsområdet avseende gas och elektricitet.
8. Europaparlamentet välkomnar de nyligen genomförda rättvisa och transparenta valen i Tunisien som - tillsammans med ekonomiska, rättsliga och sociala reformer - är en förebild för andra länder i regionen. Parlamentet understryker vikten av fria och rättvisa val för att säkerställa sammanhållning i dessa länder genom inrättande av demokratiska och pluralistiska institutioner, och på så sätt lägga grunden för ökad stabilitet och modernare socioekonomiska strukturer, vilket i sig är en nödvändig förutsättning för att locka internationella investeringar och åstadkomma hållbar tillväxt. Parlamentet framhåller nödvändigheten av att det tillsammans med demokratiska förändringar genomförs ekonomiska, rättsliga och sociala reformer för att öppna upp och modernisera de socioekonomiska strukturerna i dessa länder.
9. Europaparlamentet föreslår att man inom ramen för upprättandet av en frihandelspolitik inrättar regelbundna konsekvensanalyser i syfte att aktivt och kontinuerligt följa upp konsekvenserna av denna politik för Medelhavsländerna i södra Europa med slutmålet att få till stånd positiva effekter för medborgarna och de olika ländernas ekonomier och produktionssystem.

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	6.2.2012
Slutomröstning: resultat	+: 40 -: 2 0: 0
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Frieda Brepoels, Elmar Brok, Jerzy Buzek, Arnaud Danjean, Michael Gahler, Marietta Giannakou, Ioannis Kasoulides, Tunne Kelam, Nicole Kiil-Nielsen, Evgeni Kirilov, Wolfgang Kreissl-Dörfler, Eduard Kukan, Vytautas Landsbergis, Krzysztof Lisek, Ulrike Lunacek, Barry Madlener, Kyriakos Mavronikolas, Francisco José Millán Mon, Alexander Mirsky, María Muñiz De Urquiza, Ria Oomen-Ruijten, Pier Antonio Panzeri, Ioan Mircea Pașcu, Alojz Peterle, Cristian Dan Preda, Libor Rouček, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Jacek Saryusz-Wolski, Charles Tannock, Sir Graham Watson, Boris Zala
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Elena Băsescu, Tanja Fajon, Elisabeth Jeggle, Doris Pack, Godelieve Quisthoudt-Rowohl, Marietje Schaake, Indrek Tarand, Traian Ungureanu, Ivo Vajgl
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 187.2)	Marije Cornelissen, Rui Tavares

5.3.2012

YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR JORDBRUK OCH LANDSBYGDENS UTVECKLING

till utskottet för internationell handel

över handel för att uppnå förändring: EU:s handels- och investeringsstrategi för södra Medelhavsområdet efter vårrevolutionerna i arabländerna (2011/2113(INI))

Föredragande: Spyros Danellis

FÖRSLAG

Utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling uppmanar utskottet för internationell handel att som ansvarigt utskott infoga följande i sitt resolutionsförslag:

1. Europaparlamentet konstaterar att utgången av den pågående omvandlingsprocessen i södra Medelhavsområdet, vilken utlöstes av den arabiska våren, är oviss för de berörda länderna, och att återverkningarna för hela regionen och EU är okända. Parlamentet betonar att främjande och stöd av en hållbar ekonomisk tillväxt för alla i regionen och den medföljande ökningen i välbefinnande och levnadsstandard kommer att vara avgörande för att befästa demokratin och rättsstaten och för att skapa politisk stabilitet. Parlamentet påpekar att jordbruk, som sysselsätter mer än en tredjedel av den arbetande befolkningen i länderna vid Medelhavets södra kust, och landsbygdsutveckling är viktiga för stabiliseringsprocessen, mot bakgrund av att dessa, särskilt i en situation av ökad fluktuation på världsmarknaderna, bidrar till ökad livsmedelstrygghet, rättvisare inkomstgenerering och -fördelning, skapande av arbetstillfällen samt integrering av kvinnor och småbrukare i ekonomin.
2. Europaparlamentet välkomnar därför kommissionens avsikt att stödja landsbygdsutveckling genom programmet ”Europeiskt grannskapsstöd till jordbruk och landsbygdsutveckling”, som kommer att integrera investeringsstöd och utveckla administrativ kapacitet på grundval av EU:s bästa praxis för landsbygdsområden under utveckling, vilket möjliggör en modernisering av jordbruksproduktionen i enlighet med EU:s standarder för kvalitet och livsmedelssäkerhet.
3. Europaparlamentet välkomnar också kommissionens åtagande, som anges i det gemensamma meddelandet av den 25 maj 2011 (COM(2011)0303), om att finansiera pilotprogram för jordbruks- och landsbygdsutveckling samt regional utveckling, med utgångspunkt i EU:s omfattande erfarenhet inom dessa områden och genom att på bästa

sätt utnyttja det nära samarbetet med FN:s livsmedels- och jordbruksorganisation (FAO), Världsbanken och möjligtvis EIB.

4. Europaparlamentet uppmanar EU att stödja både utvecklingen av en sund jordbruksproduktion och landsbygdsutvecklingen i regionen, som ett led i kampen mot fattigdomen, som är ett ihållande problem på landsbygden, och i syfte att stärka stabiliseringsprocessen. I detta sammanhang betonar parlamentet vikten av institutionella och infrastruktureller förbättringar (t.ex. avseende bevattning, hantering, förvaring, förpackning, transport, marknadsföringssystem och tjänsternas tillgänglighet) utöver tekniska förbättringar och vikten av utbildning och utbildningsprogram, särskilt för kvinnor, samt producenternas bristande organisation och det civila samhällets svagheter, som också bromsar utvecklingen av ett effektivt livsmedelssystem. Parlamentet understryker spridningstjänsternas roll när det gäller att underlätta spridningen av kunskap. Parlamentet framhåller att globala miljöfrågor och klimatförändringsfrågan bör styra stödet mot främjande av ett hållbart utnyttjande av naturresurser och energi samt kompatibla produktionsmetoder. Parlamentet understryker att diversifiering av produktion för att öka motståndskraften vid marknadsvängningar och miljökriser bör uppmuntras med hänsyn till den tilltagande globala efterfrågan på livsmedel.
5. Europaparlamentet uppmanar vidare kommissionen att vidta nödvändiga åtgärder för att bistå södra Medelhavsområdet med att uppnå enhetlig lagstiftning inom prioriterade områden för EU och regionen – inbegripet konkurrens, investeringar samt handelsrelaterade normer och förfaranden – och anpassning av produktionen till EU:s normer för kvalitet och livsmedelssäkerhet, miljöskydd, växtskydd och djurs välfärd i enlighet med ömsesidighetsprincipen. Parlamentet bedömer att dessa förändringar skulle innebära en förstärkning av dessa länders exportpotential gentemot Europeiska unionen. Parlamentet betonar emellertid vikten av att samtidigt skydda känsliga sektorer inom EU:s jordbruk, särskilt i Medelhavsländerna, från effekterna av en fullständig avreglering av marknaderna. Parlamentet påminner om att en utökad handel måste utformas på ett balanserat sätt för alla parter så att ensidiga fördelar kan undvikas.
6. För att undvika social dumpning och miljödumpning mellan de berörda länderna och med EU begär Europaparlamentet dessutom att kommissionens föreslagna åtgärder ska syfta till att stärka genomförandet av innovativa åtgärder genom vilka man främjar lokal expertis och ger utbildning i grundandet av producentorganisationer och i utvecklingen av lokala och regionala marknader inom ramen för utbyte av bästa praxis mellan dessa länder och med EU, så som man tidigare gjort vid förfaranden för föranslutning och i förbindelserna med EU:s grannländer.
7. Europaparlamentet riktar uppmärksamheten på den bidragande roll som en större integration mellan Nordafrika och länderna söder om Sahara skulle kunna spela och betonar nödvändigheten av att på global nivå vidta åtgärder för att undvika sådana unilaterala insatser som ofta görs som ett svar på livsmedelskriser och extrema väderfenomen.
8. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att stödja program som särskilt är inriktade på ungdomar och kvinnor som är sysselsatta inom jordbruket och betonar behovet av att

vidta åtgärder på europeisk nivå som ska sporra framför allt unga människor till sysselsättning inom jordbruket.

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	29.2.2012
Slutomröstning: resultat	+ : 25 - : 1 0 : 4
Slutomröstning: närvarande ledamöter	John Stuart Agnew, Liam Aylward, Vasilica Viorica Dăncilă, Michel Dantin, Paolo De Castro, Albert Deß, Herbert Dorfmann, Iratxe García Pérez, Béla Glattfelder, Sergio Gutiérrez Prieto, Martin Häusling, Esther Herranz García, Peter Jahr, Elisabeth Jeggle, Elisabeth Köstinger, George Lyon, Mairead McGuinness, Krisztina Morvai, Mariya Nedelcheva, James Nicholson, Rareş-Lucian Niculescu, Britta Reimers, Alfreds Rubiks, Giancarlo Scottà, Czesław Adam Siekierski, Sergio Paolo Francesco Silvestris, Csaba Sándor Tabajdi, Janusz Wojciechowski
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Luís Paulo Alves, Sylvie Goulard, Christa Klab, Anthea McIntyre

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	27.3.2012
Slutomröstning: resultat	+: 25 -: 5 0: 0
Slutomröstning: närvarande ledamöter	William (The Earl of) Dartmouth, Damien Abad, Laima Liucija Andrikiienė, Maria Badia i Cutchet, David Campbell Bannerman, Daniel Caspary, Marielle de Sarnez, Yannick Jadot, Metin Kazak, Bernd Lange, David Martin, Vital Moreira, Paul Murphy, Godelieve Quisthoudt-Rowohl, Niccolò Rinaldi, Helmut Scholz, Peter Šťastný, Robert Sturdy, Gianluca Susta, Keith Taylor, Iuliu Winkler, Jan Zahradil, Paweł Zalewski
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Josefa Andrés Barea, Catherine Bearder, George Sabin Cutaș, Mário David, Elisabeth Köstinger, Jörg Leichtfried, Jarosław Leszek Wałęsa
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 187.2)	Gabriel Mato Adrover